

УДК 378.035:140.8-043.83:615.1-057.875

ФОРМУВАННЯ СВІТОГЛЯДУ МАЙБУТНІХ ПРОВІЗОРІВ

В. С. Доля, В. І. Мозуль, О. В. Мазулін

Запорізький державний медичний університет

FORMING WORLDVIEW OF FUTURE PHARMACISTS

V. S. Dolya, V. I. Mozul, O. V. Mazulin

Zaporizhzhia State Medical University

У навчальному процесі фармакогнозії сприяють підвищенню якості освіти високий професійний рівень викладачів, поєднання навчальної, морально-патріотичної і професійної освіти та використання новітніх технологій. Екологічне виховання переплітається з правовим, професійним вихованням і вихованням громадянина України. Єдність освіти і використання новітніх технологій сприяють формуванню сучасного світогляду майбутніх провізорів.

High professional level of teachers and internet-resource, credit-modular system, multimedia, computer testing in educational process on pharmacognosy is forming modern worldview for students. The professional preparation is combined with patriotic, ecological education and education of citizen of Ukraine. Unity of education the use of the newest technologies is increasing of forming modern worldview of future pharmacists.

Вступ. Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу визначено основні положення з входження України в європейський простір. Інтеграційний процес полягає у впровадженні європейських норм та стандартів в освіті, науці і техніці [10, 11]. У фармацевтичній галузі обновлюється правова структура, вводяться нові види діяльності, змінюється асортимент препаратів. У зв'язку з цим майбутні провізори повинні мати сучасний світогляд, відповідати вимогам сучасної фармацевтичної галузі. Це висуває нові задачі по формуванню світогляду майбутніх провізорів. Сучасний етап вдосконалення фармацевтичної освіти проходить в умовах ринкової економіки, жорсткої конкуренції на ринках праці [11]. Це обумовлює соціальний попит на висококваліфікованих фахівців з сучасним світоглядом. Світогляд є формою свідомості, що визначає поведінку людини і відбиває суть сукупних суспільних відносин [12].

Високу кваліфікацію і компетентність фармацевтів неможливо отримати без сучасних технологій навчання та підвищення якості викладання. Пошук шляхів формування світогляду провізорів диктує навчальним закладам необхідність створення нових форм організації навчального процесу [12], застосування сучасних засобів навчання [2, 13]. Якість формування світогляду залежить від міждисциплінарної, особливо природничо-наукової і гуманітарної інтеграції [3, 4, 5, 12].

Основна частина. В наукових виданнях постала проблема духовної кризи суспільства у вигляді світоглядного та методологічного плюралізму у своєму дидактико-праксеологічному вимірі. Серйозного теоретичного осмислення потребує питання формування світоглядної культури студентів медичних вузів у зв'язку з реформуванням системи вищої освіти, приєднанням України до європейського освітнього простору. В основі формування гуманістичного світогляду студентів-провізорів необхідно використовувати екологізацію та гуманізацію міжпредметних зв'язків природничих наук та реалізацію в навчальному процесі інтегративно-модульної технології навчання [3, 6, 9, 12, 14]. Одним із ключових моментів у формуванні світогляду компетентного провізора повинна стати соціально-орієнтована основа підготовки. Історія фармації та фармакогнозії допомагає формуванню наукового світогляду і виховує історичне мислення, наукову уяву у студентів про взаємозв'язок суспільних та природничих дисциплін. Історія фармації формує загальнокультурний і етичний рівень провізора.

Формування світогляду студентів на заняттях з фармакогнозії проводиться з урахуванням майбутньої діяльності. Теоретичною моделлю формування світогляду студентів були вибрані якості, необхідні в професійній діяльності: формування гуманізму, самокритичності, професіоналізму, поваги прав і гідності пацієнтів. Ця модель виступає теоретичним і прак-

© В. С. Доля, В. І. Мозуль, О. В. Мазулін

тичним орієнтиром у формуванні світогляду спеціалістів, які повинні мати професійно-комунікативну культуру та дотримуватись вимог професійної діяльності, таких, як: 1) знання законодавства стосовно всіх груп ліків, екологічних та гігієнічних норм, трудових відносин; 2) основним завданням є благополуччя пацієнта та надання йому першої медичної та інших видів допомоги; 3) дотримання стандартів якості аптечних послуг.

Інтеграція України у світовий освітній простір вимагає удосконалення правової підготовки майбутніх провізорів. Формування світогляду повинно базуватися на основних засадах медичної і фармацевтичної галузі.

Законодавство України про охорону здоров'я базується на Конституції України, актах, що регулюють суспільні відносини у сфері охорони здоров'я [6, 14]. Держава гарантує безоплатне надання медичної допомоги у державних та комунальних закладах охорони здоров'я, безоплатне проведення медико-соціальної експертизи. Медична допомога – діяльність професійно підготовлених медичних працівників, спрямована на профілактику, діагностику, лікування та реабілітацію у зв'язку з хворобами, травмами, отруєннями і патологічними станами. Медичне обслуговування – діяльність закладів охорони здоров'я та фізичних осіб – підприємців, які зареєстровані та одержали відповідну ліцензію в установленому законом порядку у сфері охорони здоров'я, що не обов'язково обмежується медичною допомогою. Мережа закладів охорони здоров'я – сукупність закладів охорони здоров'я, що забезпечують потреби населення у медичному обслуговуванні на відповідній території.

Закон України “Про рослинний світ” регулює взаємовідносини у сфері охорони, використання та відновлення рослин [6, 7, 8, 9]. У законі наведено такі основні терміни, як: рослинний світ, природні рослинні угруповання, акліматизація, природні рослинні ресурси тощо [8], які використовуються в навчальному процесі при викладанні фармакогнозії. Особлива увага студентів звертається на зміст статті 5 – основні вимоги до охорони, використання та відновлення рослинного світу, статті 9 – загальне використання природних рослинних ресурсів, статті 14 – мета використання природних рослинних ресурсів, статті 15 – використання природних рослинних ресурсів з природоохоронною, рекреаційною, оздоровчою, культурною просвітницькою та виховною метою, статті 17 – використання природних рослинних ресурсів для забезпечення потреб виробництва технічної, лікарської, пряно-ароматичної та харчової сировини [8].

На лекціях, практичних і семінарських заняттях з фармакогнозії здійснюється єдність навчального, морально-патріотичного, правового та професійного виховання. Цивільно-правове виховання студентів передбачає ознайомлення студентів із законодавством України про вищу школу, про права та обов'язки студентів, формування у студентів високої електоральної культури. Викладачі знайомлять студентів з екологічними основами охорони природи, з історією кафедри, висвітлюють правові аспекти, пов'язані з майбутньою професією провізора. Фахівець високої кваліфікації повинен бути гідним громадянином України. Провізор повинен мати правову та екологічну підготовку [14].

Конституція України є головним джерелом екологічного законодавства і права, а також охорони здоров'я кожного громадянина України. Так, у статті 50 йдеться про те, що кожен громадянин має право на безпеку життя і здоров'я, на безпечне довкілля. У статті 16 йдеться про те, що держава зобов'язана гарантувати збереження генофонду України, забезпечити екологічну безпеку і підтримувати екологічну рівновагу на території України [14]. Законом передбачено приєднання України до всіх типів міжнародного співробітництва у сфері охорони природи та раціонального використання природних і рослинних ресурсів [14]. Урядом впроваджується програма наближення природоохоронного законодавства до законодавства Європейського Союзу.

Студентам підкреслюється положення, що екологічна освіта є основою XXI століття. Закони екології знаходяться в основі біологічного і соціального існування людства. З наведених законів і кодексів, прийнятих в Україні, впливає, що екологічне виховання в даному випадку переплітається з правовим вихованням, а також з професійним вихованням і вихованням громадянина України. Аналіз формування світогляду на заняттях з фармакогнозії показав, що ця робота проводиться постійно. Ретельна увага приділяється питанням професійної підготовки з лікарських рослин і препаратів рослинного походження. В логічну систему формування світогляду студентів включаються питання екології рослин і навколишнього середовища, питання етики, деонтології, моральності. Викладачі наводять яскраві приклади із практики фармацевтичної діяльності, акцентують увагу на питаннях етики та деонтології фармацевтичних працівників, формують ділові і професійні якості, необхідні у фармацевтичній галузі, знайомлять з функціональними обов'язками провізорів. Різні аспекти формування світогляду студентів піднімаються під час за-

нять, навчальної практики, на наукових конференціях, на конференціях при підведенні підсумків навчальної практики, при спілкуванні з практичними працівниками фармацевтичних установ. Тому робота по формуванню світогляду студентів проводиться спільно з іншими кафедрами, з практичними робітниками фармацевтичної галузі і є багатогранною. В аптечних установах майбутній провізор набуває досвіду з питань раціонального прийому препаратів рослинного походження, рекомендує заміну імпортих фітопрепаратів аналогами вітчизняних виробників, на-

вчається спілкування з пацієнтами, використовує навички роботи з комп'ютерами, набутими під час навчання в університеті.

Висновки. В навчальному процесі фармакогнозії формується науковий світогляд студентів, здійснюється єдність навчальної, морально-патріотичної, правової та професійної освіти. Екологічне виховання переплітається із професійним, правовим і вихованням громадянина України. Єдність освіти і використання новітніх технологій сприяють підвищенню якості підготовки провізорів.

Література

1. Гаврилова Н. Б. Особливості організації та вдосконалення системи навчання в умовах Болонського процесу / Н. Б. Гаврилова // Фармація України. Погляд у майбутнє. Зб. наук. праць. – Харків, 2010. – Т. 2. – С. 198.
2. Доля В. С. Організація навчального процесу на кафедрі фармакогнозії в контексті Болонської декларації / В. С. Доля, В. І. Мозуль, В. В. Головкін // Вища освіта України. Теоретичний та науково-методичний часопис. – 2011. – Т. 2, № 3. – С. 159–161.
3. Доля В. С. Використання екологічних термінів в навчальному процесі кафедри фармакогнозії та ботаніки / В. С. Доля, В. І. Мозуль, Л. І. Бородин // Зап. мед. журн. – 2011. – Т. 12, № 4. – С. 78–79.
4. Доля В. С. Методические вопросы преподавания фармакогностических терминов для англоязычных студентов / В. С. Доля, В. И. Мозуль, Н. С. Фурса // Зап. мед. журн. – 2010. – Т. 12, № 2. – С. 167–170.
5. Доля В. С. Использование химической терминологии в учебном процессе фармакогнозии для англоязычных студентов / В. С. Доля, В. И. Мозуль, Н. С. Фурса // Зап. мед. журн. – 2010. – Т. 12, № 3. – С. 145–148.
6. Закон України “Про охорону навколишнього середовища” // Відомості Верховної Ради України. – 1991. – № 41. – 546 с.
7. Закон України “Про природно-заповідний фонд України” // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 34. – 502 с.
8. Закон України “Про рослинний світ” // Відомості Верховної Ради України. – 1999. – № 591. – 149 с.
9. Закон України “Про Червону книгу України” // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 30. – 201 с.
10. Колесник Ю. М. Система управління якістю освіти – необхідна складова конкурентоспроможності вітчизняних фахівців / Ю. М. Колесник, Ю. М. Нерянов, В. М. Компанієць // Вища освіта України. Теоретичний та науково-методичний часопис. – 2011. – Т. 2, № 3. – С. 240–247.
11. Кононова С. В. Зависимость качества подготовки провизоров от степени интегрированности образовательного пространства в профессиональное / С. В. Кононова, Е. В. Алакаева, Н. Н. Чеснокова // В сб. тез. : Медицинское образование. – М., 2013. – С. 238–240.
12. Куркин В. А. Актуальные вопросы современной фармакогнозии как науки и дисциплины / В. А. Куркин // В сб. тез. : Медицинское образование. – М., 2013. – С. 275–278.
13. Маркова В. А. Использование электронного обучения и дистанционных образовательных технологий в системе образования / В. А. Маркова // В сб. тез. : Медицинское образование. – М., 2013. – С. 330–332.
14. Постанова Верховної Ради України “Про основні напрямки державної політики України у галузі охорони довкілля, використання природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки” (5 березня 1998 р., № 188/98 ВР). – К., 1998. – 79 с.

Отримано 12.02.14